

Gullefjun

Borghild Arnér

1. Det var en kyck - ling, som het - te Gul - le - fjun, han skol - le

ge sig ut på pro - me - nad. Och so - len lys - te och grä - set loc - ka - de och he - la

vär - den var så hjär - tans glad. Det fanns ett hål ut - i höns - gårns

nät. Där ge - nom trip - pa - de med lät - te fjät den lil - la Gul - le - fjun med mju - ka

sil - kes - dun och al - la hön - sen sa ka - ka - ka - ka.

2.

När Gullefjun kommit en bit på vägen
 då mötte han en svart och gammal katt.
 Men Gullefjun trodde inte han var farlig
 så han blev inte rädd ett enda skvatt.
 Men katten slickade bums sin nos,
 han tänkte nog av Gullefjun göra mos.
 Den lilla Gullefjun med mjuka silkesdun,
 och alla hönsen sa ka-ka-ka-ka.

3.

Då hörde Gullefjun att någon skällde
 och det kom rusande en väldig hund.
 Då tyckte katten det var bäst att springa
 och så försvann han på en halv sekund.
 - Tack, kära hund, sa lilla kycklingen
 - du räddat mej, du kan få bli min vän
 sa lilla Gullefjun med mjuka silkesdun
 och alla hönsen sa ka-ka-ka-ka.